

[Stauning.]

rettet til Ministeriet i Løbet af forrige Aar om Arbejdsløsheden og Statens Pligt til at hjælpe Københavns Kommune, der altsaa er særlig ugunstigt stillet, i Henhold til de ærede Medlemmers egen Skrivelse til Ministeriet er særlig vanskeligt stillet under den nye Arbejdsløshedsløvgivning, og videre for at faa Svar paa Henvendelsen til Ministeriet om at blive ligestillet med Hensyn til Tilskud og andet med Frederiksberg Kommune eller med Hensyn til den overordentlige Merudgift, som Staten paafører Kommunen paa over 3 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og som de præsenterede Regning for i November 1927? Jeg synes, at det var adskilligt mere nærliggende og rimeligt, om de to ærede Medlemmer forenede deres Krav og Stemmer med vore Stemmer og krævede Svar paa disse Henvendelser. *Min* Stemme gælder intet overfor Ministeriet, den betyder jo ingenting. Men det ærede Medlem Hr. Bouets og det ærede Medlem Hr. Bindsløvs Stemmer betyder noget, har baade Klang og Vægt, naar de henvender sig til Ministeriet, fordi de er Ministeriets Støtte. Det er af de to ærede Medlemmer, Ministeriets Skæbne afhænger. Disse to ærede Medlemmer burde derfor som københavnske Borgerrepræsentanter forene sig med os om at kræve Svar paa alle disse Henvendelser til Ministeriet, kræve, at disse Forurettelser snarest muligt belægges med den Mønt, Københavns Kommune nu trænger til, og som muligt ad Aare ogsaa kunde give sig Udslag i Skattelettelse. Men først at møde hos Regeringen og sige: vi trænger til Penge af den Grund og den Grund og den Grund, og vi har saa og saa store Krav til Staten og Frederiksberg og andre Steder, og derefter sige: maa vi saa samtidig bede om en tvangsmæssig Nedsættelse af Skatterne i Københavns Kommune, ene af alle Kommuner her i Landet — det kan man dog vist ikke gøre, hvis man vil have sit Forslag taget alvorligt. Jeg vil derfor ikke tage dette Forslag alvorligt, men hvis det skal til Afstemning, anbefaler jeg, at det forkastes.

Busk: Som det allerede er udtalt af forskellige ærede Talere, bl. a. af den højtærede Indenrigsminister, er det foreliggende Forslag et Indgreb i det kommunale Selvejstyre. Alene af den Grund kan vi fra radikal Side ikke paa nogen Maade yde Støtte til dets Fremme, og vi mener tillige, at det for nærværende Tidspunkt er aldeles upaa-krævet, fordi der alligevel i 1929 skal afholdes Valg, og fordi Borgerne her i Hoved-

staden paa det Tidspunkt, da der skal afholdes ordinært Valg, altsaa ved, hvilket Budget der er lagt for det kommende Aar.

Vi kan altsaa ikke paa nogen Maade medvirke til Forslagets Fremme, men dermed er ikke sagt, at vi ikke meget vel kunde tænke os en Skattenedsættelse i København, saavel med Hensyn til de direkte som med Hensyn til de indirekte Skatter. Naar det ærede Medlem Hr. Bouet udtalte, at nu var Gas- og Elektricitetspriserne her i Byen nedsat saaledes, at der ikke var Spor af Grund til at beskæftige sig mere med dem, saa er vi fra vor Side ikke enige heri. Vi tror, at den indirekte Beskatning, som Københavns Kommune udøver gennem sine forskellige Virksomheder, kommer ind under den Slags Skatter, der vender den tunge Ende nedad, den Slags Skatter, som Smaafolk her i Byen i høj Grad lider under. Vi tror derfor, det meget vel vilde være muligt at gaa endnu videre med Nedsættelse paa disse Omraader, men, som sagt, det foreliggende Forslag kan vi aldeles ikke være med til at støtte.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*Bouet*): Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, da han før paa sit Partis Vegne havde Ordet, at den konservative Del af Borgerrepræsentationen i 1925 var med til at anbefale denne Ændring i Beskatningsretten, og det maa jeg naturligvis indrømme. Forholdene var den Gang af en saadan Karakter, at de nødvendiggjorde forøgede Udgifter; derfor gik vi med til at anbefale denne Ændring, og da man paa det paa-gældende Tidspunkt ikke kunde se, hvor længe den ekstraordinære Situation vilde vedvare, saa var vi altsaa ogsaa med til at anbefale, at Ordene „indtil videre“ blev sat ind. Jeg skal villig indrømme, at det var meget uforsigtigt gjort af os; vi burde have forudset, at naar man først faar sat en saadan Bestemmelse ind i en Lov, er det næsten umuligt at faa den ud igen, og det viser sig jo ogsaa her i Dag, at den brede, demokratiske Front er enig om at gøre Loven permanent, at lade den gælde i al Evighed. Jeg lykønsker den højtærede Indenrigsminister til det gode Selskab, han er kommet i paa dette Omraade. Vi Konservative maa saa naturligvis tage Lære af den Stilling, som baade Ministeren og Partiet Venstre indtager med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at det foreliggende Forslag var et højst besynderligt Forslag. Naar man nu ved, at Forslaget i første Række tager Sigte